

Sygn. akt V CSK 343/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa H. K.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w M.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokat M. S. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Powód H. K. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lutego 2016 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 marca 2015 r. W wyroku tym oddalono powództwo obejmujące roszczenia odszkodowawcze skierowane przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sadu Rejonowego w M. (k. 95 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie apelacji powoda, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.) z racji „błędного zastosowania przez Sąd drugiej instancji art. 417 § 1 k.c. i w konsekwencji uznania, że brak jest przesłanek do uwzględnienia powództwa” (s. 2-3 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dokonując analizy uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. W świetle dokonanych ustaleń faktycznych - niekwestionowanych przez powoda - brak podstaw do twierdzenia, że Sąd Apelacyjny błędnie zastosował przepis art. 417 § 1 k.c. i oddalił apelację strony powodowej. Powód wywodził swoje roszczenia odszkodowawcze z faktu nierozpoznania wniosku z dnia 20 stycznia 2014 r. o wyznaczenie mu radcy prawnego do sporządzenia skargi konstytucyjnej. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśniono to, jaki był los wspomnianego wniosku powoda. Wyjaśniono tam także, dlaczego wskazywane przez powoda okoliczności nie mogły stanowić

podstawy sporządzenia dopuszczalnej skargi konstytucyjnej (s. 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 102 k.c. (por. postanowienie z dnia 2 czerwca 2016 r., k. 267; załączniki - k. 260 i n.) i §§ 3, 8, 16 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez adwokata z urzędu (...) (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).